

AUGLÝSING

160

7. des.

um breyting á reglugerð nr. 1 2. jan. 1954 um söluskatt.

1. gr.

14. töluliður 6. gr. C reglugerðarinnar orðist svo: Smíði á skipum og bátum.

2. gr.

Í 3. gr. reglugerðarinnar bætist nýr liður, svo hljóðandi:

Tollskrá:

Kafli Nr.

39 A 11 Nótaflotholt úr plasti
(sbr. auglýsingu ráðuneytisins um niðurfærslu aðflutningsgjalda,
24. júní 1954).

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

*Fjármálaráðuneytið, 7. desember 1954.***Eysteinn Jónsson.***Sigtr. Klemenzson.*

AUGLÝSING

161

27. nóv.

um breyting á reglugerð um notkun pósta frá 25. marz 1925.

Samkvæmt 1. gr. póstlaga, nr. 31 frá 12. febrúar 1940, er hér með sett eftirfarandi reglugerð um breyting á reglugerð frá 25. marz 1925 um notkun pósta, sbr. og auglýsingu nr. 183/1942 um breyting á sömu reglugerð.

1. gr.

2. málsg. 8. gr. breytist þannig:

Hámark póstávisana til kaupstaða (Akraness, Akureyrar, Hafnarfjarðar, Húsavíkur, Ísafjarðar, Keflavíkur, Neskaupstaðar, Ólafsfjarðar, Reykjavíkur, Sauðárkróks, Seyðisfjarðar, Siglufjarðar og Vestmannaeyja) er kr. 25000, en til annarra póstaðgreiðslustaða kr. 10000.

2. gr.

1. málsg. 9. gr. breytist þannig:

Póstkröfur eru kröfur um greiðslu á peningaupphæðum, sem póststjórnin annast innheimtu á. Innheimtu á póstkröfum annast póststofur, póstaðgreiðslur og bréfhirðingar. Hámark póstkröfuupphæðar má vera kr. 25000, ef póstkröfuávisunin á að útborgast í kaupstað (Akranesi, Akureyri, Hafnarfirði, Húsavík, Ísafirði, Keflavík, Neskaupstað, Ólafsfirði, Reykjavík, Sauðárkróki, Seyðisfirði, Siglufirði og Vestmannaeyjum), annars kr. 10000.

3. gr.

5. málsg. 10. gr. breytist þannig:

Póststofur og póstaðgreiðslur annast póstinnheimtur allt að kr. 25000 fyrir menn búsetta í kaupstöðum (Akranesi, Akureyri, Hafnarfirði, Húsavík, Ísafirði,

161 Keflavík, Neskaupstað, Ólafsfirði, Reykjavík, Sauðárkróki, Seyðisfirði, Siglufirði og 27. nóv. Vestmannaeyjum), en allt að kr. 10000 fyrir menn búsetta annars staðar. Sá, sem vill fá kröfur innheimtar af póststjórninni, verður sjálfur að senda þær í ábyrgðarbréfi til pósthúss þess, sem á að innheimta þær.

4. gr.

Reglugerð þessi gengur þegar í gildi og fellur þá jafnframt úr gildi auglýsing nr. 183/1942.

Póst- og símamálastjórnin, 27. nóvember 1954.

Guðmundur Hlíðdal.

E. Sandholt.

162

1. des.

REGLUGERÐ

fyrir vatnsveitu Ólafsfjarðar.

1. gr.

Bæjarstjórn Ólafsfjarðarkaupstaðar hefur einkaleyfi til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á svæði því, er vatnsveitan nær yfir og hún getur fullnægt og einnig til hafnarinnar í Ólafsfirði.

2. gr.

Frá vatnsæðum vatnsveitunnar má enginn leggja vatnsæðar nema með leyfi vatnsveitunefndar.

3. gr.

Öll framkvæmdarstörf, er vatnsveituna varða, annast vatns- og hitaveitunefnd í samráði við bæjarstjórn og bæjarstjóra. Vatnsveitunefnd annast um viðhald vatnsveitunnar, endurbætur og umsjón alla. Bæjarstjórninni skal heimilt að ráða sérstakan umsjónarmann vatnsveitunnar, er hafi eftirlit með vatnsveitukerfinu og annist önnur þau störf í þágu vatnsveitunnar, er henta þykir. Vatnsveitunefnd getur löggilt sérstaka vatnsvirkja til að annast viðhald og viðauka við vatnsveituna, og er þeim skylt að fara í öllu eftir þeim reglum, er vatnsveitunefnd setur þar um.

4. gr.

Bæjarstjórn hefur á hendi reikningshald vatnsveitunnar og innheimtu gegn hæfilegu endurgjaldi. Reikningsárið er almanaksárið og skulu reikningar vatnsveitunnar endurskoðaðir af endurskoðendum bæjarreikninganna og fylgja bæjarreikningum ár hvert.

5. gr.

Bæjarstjórn lætur leggja vatnsæðar svo víða um kaupstaðinn sem fært þykir og þörf krefur, svo að húseigendur eigi greiðan aðgang að þeim við veg, götu eða annað almenningssvæði, er lóðir þeirra liggja að eða eru í námunda við. Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu vatnsæðar úr götulögnum í hús hans og annast viðhald þeirra á sinn kostnað.

6. gr.

Skylt er hverjum húseiganda, er vatnsæð hefur, að halda vatnsæðum sínum vel við og láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim. Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í æðunum. Enginn má eyða vatni að óþörfu.